

Og så synes jeg i øvrigt – det har andre ordførere også været inde på – at det kunne være meget gavnligt eller tjenligt gennem udvalget at få at vide, hvad der egentlig har været af domme på det område inden for de sidste 2-3 år.

Men som jeg har sagt i et tidligere indlæg, er jeg lidt forbavset over forslaget, for det ligger jo sådan – og det ved ministeren vel så godt som nogen, går jeg ud fra – at der både i kommunerne og i amtskommunerne og i visse større sager også i Miljøstyrelsen føres et utroligt tilsyn med vore virksomheder.

Derfor kan man måske nok alligevel i nattens mulm og mørke foretage sig noget ulovligt – det skal jeg ikke afvise – men jeg tror trods alt, at virksomhederne er klar over, at deres daglige virke i høj grad er sat under en form for lup.

Og så vil jeg sige, at det har, jeg vil ikke sige såret mig, men dog stødt mig noget i dag, at der er nogle, der nærmest kører hårdt frem mod vore virksomheder en masse. Glem dog ikke, at måske 99,8 pct. af vore virksomheder er utrolig ansvarsbevidste ikke alene med hensyn til miljøet i almindelighed, men også med hensyn til arbejdsmiljøet i virksomheden.

Og sådan kunne jeg blive ved, for det at drive virksomhed i 1997 er jo noget helt andet, end det var for 20-30 år siden, hvor man mange gange lod hånt om mangt og meget. I dag er der gennem samarbejdsudvalg osv. tjek på alt i en virksomhed.

Og så vil jeg sige, at jeg tør vædde fem frederikshavnerrødspætter på, at når vi er kommet så langt, at denne lov har virket i 3 år, er der ikke faldet én eneste dom på 4 års fængsel; det er jeg næsten lige så sikker på som amen i kirken, men nu vil jeg skrive det ned i min kalender, når jeg kommer op på mit kontor, og så kan jeg jo komme til ordføreren for Socialdemokratiet, hr. Holger Graversen, og så kan vi jo se, hvem der får ret, og hvem der skal betale de fem stegte rødspætter.

Og selv om jeg godt ved, at der ud over straffene også kan gives bøder, så vi i Dansk Folkeparti også gerne, at man overvejede, om det ikke i højere grad ville ramme de virksomheder, der foretager grove overtrædelser af miljøloven – hvis det overhovedet sker – at foretage konfiskation af noget af virksomhedens formue. Det tror jeg ville være mere præventivt end det, vi taler om her. Men vi vil da støtte lovforslaget i udvalget,

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg vil takke ordførerne for deres modtagelse af lovforslaget. Jeg synes, det har været en spændende debat at lytte til, og jeg har ikke noget ønske om at polemisere imod nogen i spørgsmålet om, hvem der er mest for lov og orden her i Tinget, om det er højre eller venstre side af salen, men vil blot konstatere, at som det ser ud for mig, vil dette lovforslag blive vedtaget med et meget stort flertal i Folketinget.

Og det, som regeringen er optaget af, er at få en lovgivning på strafferetsområdet, når det drejer sig om den meget grove og forsætlige miljøkriminalitet. Det er jo det, det drejer sig om. Det drejer sig ikke, som hr. Poul Nødgaard var inde på, blot om en paragraf, der forhøjer strafferammen fra 2 til 4 år. Det drejer sig om at få en paragraf i straffeloven – den nye § 196 – som manifesterer, at samfundet værdisætter naturen og miljøet, og som sender det klare signal, at hvis man forbryder sig mod denne paragraf og dermed mod vore fælles naturværdier på en så grov og forsættelig måde, at det kan være udtryk for direkte økonomisk spekulation, er det ikke bare strafbart ifølge den særlovgivning, der er på miljø- og energiministerens område, men også strafbart ifølge straffeloven som sådan. Det er altså en overbygning på den særlovgivning, der allerede findes på miljøområdet, og det mener regeringen er den rigtige vej at gå.

Flere ordførere har spurgt: Er en strafferamme på 4 år det rigtige tal?

Her har regeringen skønnet, at når vi i dag i straffeloven har en paragraf for groft hærværk – § 291, stk. 2 – som har en strafferamme på 4 års fængsel, så bør meget grov og forsættelig miljøkriminalitet ikke have en paragraf i straffeloven, der har en strafferamme, der ligger under strafferammen for groft hærværk.

Fru Birthe Rønn Hornbech havde en meget filosofisk tilgang til spørgsmålet om borgernes retssikkerhed osv. og spurgte, om der vil være nogen forskel med hensyn til retsplejeloven, når vi fra særlovgivning går over til straffeloven, hvor retsplejeloven jo danner grundlaget for domsforhandlingerne og domsafsigelsen.

Dertil kan jeg sige, at der ikke er nogen forskel på, om domstolene dømmer ifølge en særlovgivning eller de gør det ifølge straffelovens bestemmelser. Der er den samme retssikkerhed, også når det drejer sig om retsplejelovens bestemmelser.

Og det er da udmærket for fru Birthe Rønn Hornbech at få alle de spørgsmål besvaret, som